

SFS 1998:1429

Utkom från trycket
den 4 december 1998
Omtryck

Förordning om ändring i förordningen (1988:1583) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden;

utfärdad den 19 november 1998.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1988:1583) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden

dels att 3, 15, 22, 25 och 31 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 1 a §, av följande lydelse.

Förordningen kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

Uppgifter

1 § Allmänna reklamationsnämnden har till uppgift att

1. pröva tvister mellan konsumenter och näringsidkare som rör en vara, tjänst eller annan nytthet som tillhandahållits huvudsakligen för enskilt bruk (konsumenttvister) samt ge rekommendation om hur tvisten bör lösas,
2. yttra sig i konsumenttvister på begäran av domstol,
3. stödja den kommunala konsumentverksamhetens medling i konsumenttvister genom bl.a. utbildning, rådgivning och information,
4. informera konsumenter och näringsidkare om nämndens praxis.

Vad som sägs i denna förordning om konsumenter gäller även dödsbon.

Förordning (1998:1251).

1 a § Allmänna reklamationsnämnden får pröva konsumenttvister mellan en grupp konsumenter och en näringsidkare om

1. det finns flera konsumenter som kan antas ha anspråk mot näringsidkaren med stöd av väsentligen likartade grunder,
2. tvisterna rör förhållanden som får prövas av nämnden, och
3. en prövning av tvisterna är motiverad från allmän synpunkt.

Tvister enligt första stycket tas upp till prövning efter anmälan av Konsumentombudsmannen eller, om Konsumentombudsmannen för ett visst fall har beslutat att inte göra någon anmälan, av en sammanslutning av konsumenter eller löntagare. *Förordning (1998:1429).*

2 § Allmänna reklamationsnämnden prövar inte konsumenttvister som rör

1. köp av fast egendom, bostadsrätt eller tomträtt,
2. upplåtelse av fast egendom,

3. hälso- eller sjukvård,
4. advokatverksamhet,
5. någon annan vara, tjänst eller nytthet som nämnden bestämt.

Utän hinder av vad som sägs i första stycket 1 och 2 prövar Allmänna reklamationsnämnden tvister som rör

– sådan upplåtelse eller överlåtelse av en bostadsandel som omfattas av lagen (1997:218) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende,

– upplåtelse av fast egendom som skett för fritidsändamål och för kortare tid än nio månader i följd.

Vad gäller skadeståndsanspråk enligt 20 § fastighetsmäklarlagen (1995:400) finns bestämmelser i förordningen (1998:1250) om försöksverksamhet vid Allmänna reklamationsnämnden för prövning av skadeståndsanspråk enligt fastighetsmäklarlagen (1995:400). *Förordning (1998:1251)*.

3 § Allmänna reklamationsnämnden prövar heller inte konsumenttvister i vilka

1. anmälan till nämnden har gjorts av någon annan än konsumenten eller, vad gäller grupptalan enligt 1 a §, Konsumentombudsmannen eller en sammanslutning av konsumenter eller löntagare,

2. värdet av vad som yrkas understiger ett visst lägre belopp som nämnden har bestämt,

3. anmälan till nämnden har kommit in mer än sex månader efter det att näringsidkaren helt eller delvis avvisat konsumentens krav.

Utän hinder av första stycket kan nämnden besluta att pröva en tvist, om tvisten är av principiellt intresse eller om andra särskilda skäl föreligger. *Förordning (1998:1429)*.

4 § Allmänna reklamationsnämnden bör samråda med Konsumentverket i frågor som rör båda myndigheterna.

Verksförordningens tillämpning

5 § Verksförordningen (1995:1322) skall tillämpas på Allmänna reklamationsnämnden med undantag av 4, 5, 10–14, 17, 21–25 och 32–35 §§. *Förordning (1996:234)*.

Myndighetens ledning

6 § Allmänna reklamationsnämndens ordförande är chef för myndigheten.

Rådet

7 § Till Allmänna reklamationsnämnden är ett råd knutet. Rådet har till uppgift att bistå ordföranden i viktigare frågor om verksamhetens omfattning och inriktning.

I rådet skall ingå företrädare för konsumenter, näringsidkare och kommuner.

Nämndens ordförande är ordförande i rådet.

Organisation m.m.

8 § Nämnden består av en ordförande, en vice ordförande samt det antal avdelningsordförande, övriga ledamöter och ersättare för dessa som regeringen bestämmer.

9 § Ordföranden, vice ordföranden och avdelningsordförandena skall vara jurister med erfarenhet som domare.

Den som är ledamot eller ersättare får inte vara underårig eller i konkurs-tillstånd eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

10 § Nämnden är vid prövning av konsumenttvister uppdelad på avdelningar. Vid prövning i plenum gäller 21 a §.

En avdelning leds vid ett sammanträde av nämndens ordförande eller vice ordförande eller någon av avdelningsordförandena.

Övriga ledamöter på en avdelning företräder till lika antal konsument- och näringsidkarintressen. *Förordning (1997:649)*.

11 § Hos Allmänna reklamationsnämnden finns ett kansli som bereder ärenden enligt vad nämnden närmare bestämmer.

Personalföreträdare

12 § Personalföreträdarförordningen (1987:1101) skall tillämpas på Allmänna reklamationsnämnden.

13 § *har upphävts genom förordning (1996:234)*.

Handläggningen av konsumenttvister

14 § Om en tvist faller utanför nämndens kompetensområde enligt 2 eller 3 §, skall nämnden avvisa ärendet.

15 § Nämnden får avvisa ett ärende om

1. komplettering som nämnden har begärt av anmälaren inte kommer in inom förelagd tid,

2. utredningen i ärendet är bristfällig och tillräcklig utredning inte kan erhållas,

3. ärendet i övrigt med hänsyn till nämndens arbetsformer eller andra omständigheter inte lämpar sig för prövning av nämnden. *Förordning (1998:1429)*.

16 § Konsumenttvister och frågor om yttranden till domstol avgörs vid sammanträde med avdelning utom vid prövning enligt 19 och 21 a §§.

Parterna har inte rätt att närvara vid sammanträde. *Förordning (1997:649)*.

17 § En avdelning är beslutför när ordföranden och fyra andra ledamöter är närvarande. En avdelning är också beslutför med ordföranden och två andra

ledamöter, om inte någon av ledamöterna begär att fyra andra ledamöter skall delta.

Av de ledamöter som företräder konsumentintressen och näringsidkarintressen skall lika många delta från vardera sidan.

Nämnden i plenum är beslutför enligt vad som anges i 21 a §. *Förordning (1997:649)*.

18 § Om det vid en överläggning kommer fram skiljaktiga meningar tillämpas föreskrifterna i 16 kap. rättegångsbalken om omröstning i tvistemål. Avdelningen bestämmer dock själv i vilken turordning ledamöterna skall säga sin mening. *Förordning (1993:1151)*.

19 § Ett ärende får avgöras av nämndens ordförande eller vice ordförande om ärendet är av enkel beskaffenhet eller om näringsidkaren inte har yttrat sig i ärendet.

Ordföranden eller vice ordföranden får även besluta att avvisa eller avskrivna ett ärende.

Ett beslut enligt första eller andra stycket får också fattas av en annan tjänsteman i den omfattning som bestäms i arbetsordningen eller särskilda beslut. *Förordning (1993:1151)*.

20 § Nämnden kan vid avgörandet av ett ärende biträdas av en särskilt förordnad sakkunnig.

21 § Ärendena avgörs efter föredragning. I arbetsordningen eller särskilt beslut får det dock medges att ärenden som avgörs enligt 19 § andra stycket inte behöver föredras.

21 a § En tvist får föras till behandling i plenum om den är av principiell betydelse och det är angeläget med hänsyn till behovet av en enhetlig rättstillämpning.

Nämndens ordförande beslutar om att föra en tvist till behandling i plenum.

Plenum består av nämndens ordförande, vice ordförande, avdelningsordförandena samt de övriga ledamöterna på den avdelning dit tvisten hör. De övriga ledamöterna skall till lika antal företräda konsument- och näringsidkarintressen. Vid behandling i plenum leds sammanträdet av nämndens ordförande eller vice ordförande.

Nämnden i plenum är beslutför när nämndens ordförande eller vice ordförande, minst två tredjedelar av avdelningsordförandena samt minst fyra övriga ledamöter är närvarande. Av de ledamöter som företräder konsumentintressen och näringsidkarintressen skall lika många delta från vardera sidan. *Förordning (1997:649)*.

22 §¹ Nämndens avgörande av en tvist kan på begäran av den som är part omprövas,

1. om parten gör sannolikt att han eller hon har haft giltig ursäkt för att inte tidigare ha yttrat sig i ärendet, eller

¹ Senaste lydelse 1993:1151.

2. om parten åberopar omständigheter eller bevis som inte tidigare har åberopats och som kan antas leda till en väsentligt annan utgång i ärendet och parten samtidigt gör sannolikt att han eller hon inte tidigare har kunnat åberopa dem, eller

3. om avgörandet är uppenbart oriktigt på grund av ett klart förbiseende eller misstag från nämndens sida och rättelse av beslutet inte kan komma i fråga.

En begäran om omprövning skall vara skriftlig och ha kommit in till nämnden inom två månader efter det att tvisten avgjordes. Vid prövning av en sådan begäran tillämpas 19 §.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också ärenden som har avvisats eller avskrivits. *Förordning (1998:1429)*.

23 § Vid sammanträde med en avdelning och vid sammanträde i plenum skall protokoll föras. Också vid slutlig handläggning i övrigt som gäller tvister skall protokoll föras om det behövs. *Förordning (1997:649)*.

Handläggningen av andra ärenden

24 § Nämndens ordförande avgör ärenden som inte skall avgöras av personalansvarsnämnden.

Om sådana ärenden inte behöver prövas av ordföranden, får de avgöras av någon annan tjänsteman. Hur detta skall ske anges i arbetsordningen eller särskilda beslut.

Andra stycket gäller inte föreskrifter.

25 § När nämndens ordförande inte är i tjänst, tjänstgör vice ordföranden i hans eller hennes ställe.

Vice ordföranden inträder i övrigt i ordförandens ställe i den utsträckning som ordföranden bestämmer. *Förordning (1998:1429)*.

26 § När varken ordföranden eller vice ordföranden är i tjänst, sköts myndighetschefens uppgifter av den tjänsteman som ordföranden bestämmer.

27 § Ärendena avgörs efter föredragning.

I arbetsordningen eller särskilda beslut får det dock medges att ärenden som avgörs av någon annan än myndighetens chef inte behöver föredras.

28 § Myndighetens chef får utan föredragning fatta beslut som inte kan uppskjutas till dess att ärendet hunnit föredras.

Anställningar m.m.

29 § Nämndens ordförande anställs genom beslut av regeringen.

Vice ordförande anställs genom beslut av regeringen efter anmälan av ordföranden.

Andra anställningar beslutas av nämnden. *Förordning (1996:234)*.

30 § Avdelningsordförande förordnas av regeringen för en bestämd tid.

Övriga ledamöter i nämnden och ersättare för dem utses av ordföranden för en bestämd tid på förslag av de myndigheter och organisationer som regeringen bestämmer.

Andra ledamöter i rådet än ordföranden utses av regeringen för en bestämd tid.

Bisysslor

31 § Besked om bisyssla enligt 11 och 12 §§ anställningsförfordningen (1994:373) lämnas av nämnden även i fråga om vice ordföranden. *Förordning (1998:1429)*.

Överklagande

32 § Nämndens beslut i ärenden om konsumenttvist eller yttrande till domstol får inte överklagas.

Andra beslut av nämnden än beslut som enligt 22 a § förvaltningslagen (1986:223) skall överklagas hos allmän förvaltningsdomstol får överklagas hos regeringen, om något annat inte följer av lagen (1987:439) om inskränkning i rätten att överklaga eller andra föreskrifter. *Förordning (1998:1160)*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

LARS ENGQVIST

Martin Holmgren
(Inrikesdepartementet)